

N:o 201.

Af herr **A. V. Ljungman**, om ändring i villkoren för beviljande af lån ur fonden för fiskerinäringens befrämjande.

Sedan Riksdagen uti skrifvelse den 13 maj 1891 tillkännagifvit, att Riksdagen bifallit Kongl. Maj:ts framställning om beviljandet af ett anslag af 100,000 kronor till inrättande af en *fond för fiskerinäringens befrämjande*, har Kongl. Maj:t i kungörelse den 3 juni 1892 utfärdat bestämmelser för låns utlemnande ur denna fond.

Bland dessa bestämmelser förekommer äfven en som, affattad i öfverensstämmelse med Riksdagens nämnda skrifvelse, lyder sålunda:

»4:o. Från fonden beviljad lån skall återbetalas sålunda, att vid slutet af hvarje af de åtta år, som följa näst efter det, hvarunder lånet blifvit lyftadt, inbetalas en åttendedel deraf tillika med upplupen men obetald ränta; förbehållande Kongl. Maj:t sig att, derest stadgad kapital- eller ränteförbetalning icke i rätt tid fullgöres, tidigare återfordra det oguldna lånebeloppet med ränta.»

Då emellertid denna bestämmelse om en och samma återbetalningstid för alla lån ur fonden är opraktisk och hindrar fondens tillräckliga anlitage, enär en så lång afbetalningstid som åtta år tydligen alls icke passar för lån till anskaffande af sådan fiskeredskap, som i regeln förbrukas under vida kortare tid, eller af smärre fiskefartyg eller båtar och dessutom för lånesökande försvårar ställandet af nödig säkerhet för låneförbindelses fullgörande; så är en ändring helt visst af behovet påkallad.

På grund af hvad sålunda anförts, får jag härmed hemställa,

det måtte Riksdagen besluta den ändring i de af Riksdagen i skrifvelse den 13 maj 1891 fastställda villkoren för låns beviljande ur fonden till fiskerinäringens befrämjande att tiden för lånens amortering bestämmes till *högst* åtta år och inom den sålunda angifna gränsen må af Kongl. Maj:t lämpas efter de skilda lokala förhållandena.

Stockholm den 28 januari 1893.

Axel Vilh. Ljungman.

N:o 202.

Af herr **A. V. Ljungman**, om anslag för inrättande af en ny byrå inom civildepartementet.

Det har sedan lång tid tillbaka varit offentligen erkänt, att civildepartementet är det med arbete mest betungade af statsdepartementen. Ärendenas mängd är nemligen här större än inom något annat departement, hvarförutom mål af den mest *olikartade* beskaffenhet äro sammanförda till behandling af samma embetsmän.

Då för exempel en och samma person skall såsom byråchef samtidigt handlägga »ärenden angående skjutsväsendet, väghållning och dylikt, flottning, fiskerinäringen, bergsbruk, skiftes- och afvittringsverken, husdjurssjukdomar, patent- och varumärken med mera»; då det vidare, exempelvis, åligger en och samma byråchef att handlägga den massa af ärenden, som angå statens och enskildes jernvägar samt väg- och vattenbyggnaderna samtidigt med ärenden rörande landtbruket med mera; och då det enligt instruktionen tillika af byråchef fordras, att han icke allenast skall till föredragning bereda de mål och ärenden,